

's-GRAVENHAGE, 24 September 1948.

Javastraat 68

~~XXXX~~
~~XXXX~~
~~XXXX~~

No. 41410

Bijlagen:

Dict.: Typ:

G E H E I M

Uw schrijven No.

dd.

Onderwerp: Oprichtingscongressen van de E.V.C. bedrijfsbonden.

Betreffende bovenvermeld onderwerp heb ik de eer Uwe Excellentie het navolgende te berichten:

Tot standkoming
verschillende be-
drijfsbonden.

Nadat de Landelijke Raad der Eenheidsvakcentrale in zijn zitting op 4 November 1947 het besluit genomen had om de gecentraliseerde organisatie der E.V.C. om te vormen tot een meer gedecentraliseerde, is sindsdien gewerkt aan de tot standkoming van "juridisch autonome bedrijfsbonden", inplaats van de toenmaals bestaande bedrijfsgroepen.

Hiertoe werden en worden voor de verschillende bedrijfsgroepen landelijke congressen belegd, die kunnen worden aangemerkt als de oprichtingssamenkomsten der nieuwe bedrijfsbonden.

Zo zijn nu reeds o.m. tot stand gekomen:

De B.L.Z. - Bond Landbouw-Zuivel (een verkorte vorm van de eerstgekozen naam: Algemene Bedrijfsbond van Land-, Tuin-, Veen- en Zuivelarbeiders);

De A.N.B.T. - Algemene Nederlandse Bond van Bioscoop- en Theaterpersoneel;

De A.B.W.B. - Algemene Bond van Werkers in de Bouwnijverheid;

De Metaal - Bond van Werknemers in de Metaalnijverheid en aanverwante bedrijfstakken.

Voor de B.N.O.P. - Bond van Nederlands Overheids Personeel - is het statutair oprichtingscongres vastgesteld op 21, 22 en 23 October a.s. en

voor de Algemene Bond van Werkers in de Textiel- en Kledingindustrie is dit gesteld op 17, 18, 19 en 20 November a.s.

De verhouding der
bonden tot de E.V.C.

Hoewel de voorgestelde huishoudelijke reglementen der nieuwe bonden, rekeninghoudend met de aard der verschillende bedrijfstakken, niet gelijklopend konden zijn, zijn daarentegen de statuten, behoudens een kleine afwijking in de rangschikking der artikelen en een gering verschil in de gebruikte bewoordingen, voor alle bonden vrijwel dezelfde.

-Dat-

AAN:

Zijne Excellentie de Minister-President

te

's - G r a v e n h a g e .

Dat de E.V.C. niet in losse bonden uiteenvalt, zoals reeds door de burgerlijke dagbladers werd beweerd, zou volgens G.C. Butzelaar, secretaris van "De Metaal" in zijn congresrede, ook kunnen blijken uit het feit, dat alle nieuwe bonden, voor hun oprichting de volledige goedkeuring hunner statuten en reglementen behoeven van de Landelijke Raad der E.V.C.

De nieuwe financiële verhouding der bonden tot de E.V.C. wordt in het algemeen in een aparte resolutie geregeld. Uit een andere resolutie, welke op de congressen wordt behandeld, blijkt dat de bonden samen blijven werken aan de vorming van een centrale weerstandskas. De vaststelling der grootte van de verplichte bijdrage moet door de bondsleiding met het hoofdbestuur der E.V.C. worden geregeld.

Blijkens uitlatingen van reeds genoemde Butzelaar, zou naast een scholing uitgaande van "De Metaal", toch ook een centrale scholing, georganiseerd door de E.V.C., blijven bestaan. Het scholingsplan hiervoor zou, in nauwe samenwerking tussen de daarmee belaste commissie van de Landelijke Raad der E.V.C. en de hoofdbesturen der bonden, worden opgesteld.

Wijziging doelstelling.

De uitgesproken doelstelling der E.V.C. is blijkens haar statuten steeds zich zelf als organisatie te beveiligen en te consolideren.

Bij de formulering van het doel der nieuwe bonden is het accent nadrukkelijk verlegd naar de behartiging van de belangen der leden. In hoeverre van een wezenlijke wijziging van doelstelling sprake is, zal de toekomst moeten leren.

De "eenheidsgedachte" der E.V.C. is, ofschoon op het tweede plan, in de aanduiding van het doel der bonden bewaard gebleven en in de statuten tot uitdrukking gebracht.

Enkele gegevens over het congres van "De Metaal".

Het aantal communistische functionarissen in de bedrijfspgroep Metaalnijverheid der E.V.C. was verhoudingsgewijs groter dan in de andere groepen. De directe invloed der C.P.N. deed zich dan ook in bijzondere mate in deze bedrijfspgroep gelden.

De voorzitter van de nieuwe bond, de heer H.J. Meijers, oefende in zijn openingsrede ter gelegenheid van het oprichtingscongres van "De Metaal" op 26, 27 en 28 Augustus 1948 scherpe critiek uit op het beleid der na-oorlogse regeringen in ons land, speciaal t.a.v. de lonen en prijzen. Ook de aanvaarding van de Amerikaanse hulpverlening werd wegens de gevreesde kwade gevolgen voor de welvaart in ons land, door hem veroordeeld.

Hij wees er op, dat voornamelijk de Nederlandse scheepsbouwindustrie hierdoor ernstig zou worden benadeeld.

In dit verband verwierp hij tevens de door het N.V.V. voorgehouden leuze: "Helpt het Marshall-plan slagen, door hard werken en sober leven".

Hij hekelde het optreden van de vakraad en de z.g.n. "Unie"-bonden, die maatregelen zouden beramen om E.V.C.-leden uit de fabrieks-kernen of commissies en te verwijderen. De mislukte fusie tussen de E.V.C. en het N.V.V. besprekende, wees Meijers er op, dat ook door de E.V.C. in deze fouten waren gemaakt, die de fusie hadden verhinderd.

Z.i. leefde de eenheidsgedachte nog sterk onder de arbeiders der beide organisaties.

Ter bereiking van deze eenheid zou de E.V.C. haar kader opnieuw opleiden en ook door artikelen in de organen haar leden in die richting blijven opvoeden. Het zou hierbij niet in de eerste plaats gaan om door aanvallen de "Unie"-bonden schaakmat te zetten, doch om hun leden er van te overtuigen, dat hun bondsgedachten onjuist en die van de E.V.C. daarentegen juist zijn, teneinde hen zo voor een gemeenschappelijk optreden voor te bereiden: "gemeenschappelijke belangen - gemeenschappelijke strijd".

Ter bereiking hiervan diende nu, volgens Meijers, de reorganisatie der E.V.C.: de overgang op aparte bonden.

De vorming van een zelfstandige bond mocht, volgens spreker, niet gezien worden als een naamsverandering of het zoeken naar een gemakkelijker weg voor het verkrijgen van een Koninklijke goedkeuring.

Door in de organisatie, door middel van decentralisatie, het zwaartepunt van de strijd naar de bedrijven te verplaatsen, zou men er in slagen de volgende taken te volbrengen:

1. ononderbroken strijd voor de eenheid der metaalarbeiders in de bedrijven, in het gehele land, in de gehele wereld;
2. verhoging van de koopkracht;
3. verbetering van de arbeidsvoorwaarden;
4. uitbreiding van de bedrijfsdemocratie;
5. verbeterde pensioenvoorziening, ten koste van de winsten;
6. premievrije werkloosheidsverzekering van onbeperkte duur;
7. ondersteuning van de jeugdeisen.

De meergenoemde secretaris van de bond, G.C. Butzelaar, wees in zijn verslag op het feit, dat "de reactie" de E.V.C. met het communisme vereenzelvigde en door de bestrijding van het communisme de gehele arbeidende

bevolking aanviel en benadeelde. Hij besprak hierbij de door de "Unie"-bonden toegepaste intimidatiemethoden, b.v. royerering van strijdbare leden. Sprekende over de achteruitgang van het ledental van 27.000 op 24.118, zeide hij dit te wijten aan de ongunstige invloed van het schrijven van het Episcopaat in Maart 1946, het afwijzen der fusie door het N.V.V., de terugslag der gebeurtenissen in Tsjechoslowakije en de stakingen in Frankrijk, alsmede aan het optreden van de O.V.B. (Onafhankelijke Vak Beweging).

De verkiezingsuitslagen van dit jaar, waardoor volgens spreker, het Nederlandse volk een belangrijke stap naar rechts heeft gedaan, schudde de arbeiders echter weer wakker en dit was aanleiding tot een grotere toeloop van nieuwe leden, zodat zelfs deze zomer "in de komkommertijd" een ledenwinst van 763 kon worden geboekt.

Hierna besprak hij de vorming van een zelfstandige Metaalbond en deelde mede, dat het eerste besluit hierover was gevallen in de vergadering van de Landelijke Raad der E.V.C. in October 1947.

Er werd toen besloten om tot de vorming van juridisch zelfstandige bonden over te gaan. Dit paste beter in de tactiek der E.V.C., waarin practisch de verschillende bedrijfsgroepen apart en min of meer zelfstandig optraden. Bovendien was het voor verscheidene dezer groepen, zoals de Overheid en de Grafische Industrie, vrijwel noodzakelijk een zelfstandige organisatie te vormen, teneinde in het Georganiseerd Overleg te kunnen worden opgenomen.

Mede in verband met de verdere ontwikkeling op economisch en politiek terrein, was het ook gewenst, dat de bedrijfsgroep Metaal een zelfstandige bonding worden, die evenwel haar operatie-terrein in nauw overleg met de E.V.C. zou kiezen.

De statuten en reglementen der nieuw te vormen bond besprekende, wees Butzelaar op het grote voordeel, dat in de nieuwe bond zou zijn gelegen, aangezien door vertegenwoordiging in de bestuursorganen alle tot de Metaalnijverheid behorende bedrijfstakken, hierin tot hun recht kwamen, waarom hij dan ook veel goede resultaten van de nieuwe organisatievorm verwachtte.

Speciaal de nieuwe plaatselijke en landelijke bedrijfstakcommissies zouden hierin goed werk kunnen verrichten. Ook t.a.v. de te verwachten wet op de Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie zou deze nieuwe organisatievorm zeer gunstig zijn en daar min of meer op aansluiten.

De E.V.C. zou door deze omschakeling niet uiteenvallen, maar volgens spreker, bezig zijn aan een wordingsproces, waaruit zij vele malen versterkt tevoorschijn zou komen.

Verschillende op
het congres aan-
genomen resolu-
ties.

Op een der laatste zittingen van het congres werden door de afgevaardigden een aantal resoluties aangenomen, die vrijwel alle gericht waren op een verbetering der sociale en economische belangen van de arbeiders in de bedrijven.

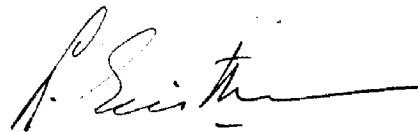
In de resolutie inzake de Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie en de Ondernemingsraden werd door het congres vastgesteld, dat de voorgestelde wetsontwerpen de in moeizame strijd reeds verworven beperkte bedrijfsdemocratie ernstig bedreigen. Ook zou door de verordenende bevoegdheid inzake de vaststelling van de lonen, welke in handen werd gelegd van organen der Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie het stakingsrecht der arbeiders worden aangetast.

In de resolutie inzake pensioenen werd geprotesteerd tegen de verplichte deelneming aan een pensioenfonds in oprichting. De inhouding van een wekelijkse premie van één gulden, was niet gerechtvaardigd en de voorgestelde regeling zou geen rekening houden met de reeds eerder bij de wet gewaarborgde rechten van de arbeiders.

De resolutie inzake loonsverhoging bood een goede gelegenheid om scherpe critiek te oefenen op het beleid der regering en het optreden van de Adviescommissie voor de Prijzen en de "Unie"-bonden, waarbij gewezen werd op de mogelijkheid van loonsverhoging ten koste van de winsten der ondernemers.

In de resolutie inzake werkloosheidsverzekering werd gewezen op het recht op arbeid voor iedere werker en op het feit, dat de verzekering tegen de gevolgen van onvrijwillige werkloosheid voor de arbeiders premievrij moet zijn. Geëist werd de uitkering van onbeperkte duur van 100% van het loon bij wachtgeld en 90% van het loon bij onvrijwillige werkloosheid, met 10% toeslag voor her- of omscholing.

✓ HET HOOFD VAN DE CENTRALE
VEILIGHEIDSDIENST:

Mr. L. Einthoven.